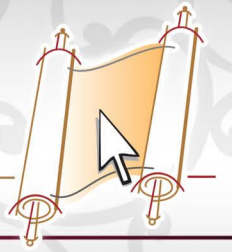

פרשה מבוארת

ע"פ רבנו האברבנאל

לע"נ הרב יעקב יצחק בן ר' אברהם דוד ז"ל ורעייתו מרת ברוריה בריינה בת ר' שלמה הכהן ע"ה

שתי הלכות ביום

פרשת תזריע

"וְאִם בַּחֵרֶת לְבַנְתָּ הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעַמֻּק אִין מִרְאָה מִן הָעוֹר וְשָׁעָרָה לֹא הָפֵךְ לְבֶן וְהַסְגִיר הַכַּחֵן אֶת הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים" (ויקרא י"ג, ד)

שאלה: מדוע הצריכה התורה להסגיר את הנגע שבעת ימים, בזמן שעדיין לא הוכרע שנטמא האדם בצרעת, ועדיין לא התחייב לישב בדר, ומה התועלת בהסגרתו בביתו.

תשובה: כיון שההסגרה היא במקרה שיש ספק אם זהו נגע צרעת או לא, יש צורך להמתין לזמן שבו בדרך כלל טבע הגוף פועל בו, ובדרך כלל אחרי שבעה ימים מתרפא האדם או שחוליו מתגבר עליו, ולא רצתה התורה שבאותו זמן יסתובב האדם בשווקים וברחובות, כיון שעל ידי זה טבעי הגוף נטרדים בעינינים אחרים ואינם פועלים עליו כראוי, ולא ייבחן הדבר. אך בהיותו מוסגר שבעה ימים בביתו יפעלו עליו טבעי הגוף כראוי, ויהיה ניתן להכריע האם זו צרעת או לא. (שאלה ח).

❧

"וְאִם פָּרוּחַ תִּפְרַח הַצָּרְעַת בְּעוֹר וְכִפְתָּהּ הַצָּרְעַת אֶת כָּל עוֹר הַנֶּגַע מִרְאֵשׁוֹ וְעַד רִגְלָיו לְכָל מִרְאֵה עֵינֵי הַכַּחֵן. וְרָאָה הַכַּחֵן וְהֵנִיחַ כִּפְתָּהּ הַצָּרְעַת אֶת כָּל בְּשָׂרוֹ וְטָהַר אֶת הַנֶּגַע כִּלּוֹ הָפֵךְ לְבֶן טָהוֹר הוּא" (ויקרא פרק יג, יב-יג)

שאלה: כיון שפריחת הצרעת בגוף היא סימן טומאה, מדוע כאשר כל גופו מכוסה בצרעת אמרה התורה שהוא טהור.

תשובה: בדרך כלל מורה הצרעת על שינוי לרעה בגוף האדם, שמחמת כן הוא פועל פעולות חיצוניות הנראות בעורו. אמנם כאשר כל עור בשרו מצטרע, הרי זה סימן שהגוף דוחה מתוכו את כל החולי הפנימי [בדומה לכך שחולה המתחיל להבריא מזיע בכל גופו, ואחר כך מבריא לגמרי], וכיון שזהו סימן שכח גופו ובריאותו מתחדשים כראוי, הרי הוא טהור. (שאלה ט).

❧

"וְהַפְגֵד פִּי יְחִיה בּוֹ נֶגַע צָרְעַת בְּבָגֵד צֹמֵר אוֹ בְּבָגֵד פְּשִׁתִּים... צָרְעַת מִמְאֶרֶת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא" (ויקרא פרק יג, מז, נא)

שאלות: א. כיצד שייכים דיני צרעת בבגדים, והרי אין הבגד דבר חי ששייך בו חוליים ופצעים ובריאות כדומה. ואם היה זה בדרך סגולי ולא טבעי, היה ראוי שתכתוב התורה שדינים אלו נוהגים רק בארץ ישראל [בדומה לנגעי בתים]. ב. מדוע לאחר דיני נגעי אדם לא המשכה התורה מיד בדיניו של המצורע לאחר טהרתו, אלא הפסיקה וכתבה תחילה את פרשת נגעי בגדים, ורק אחר כך בפרשת מצורע כתבה את דיני טהרתו, ולאחר מכן את פרשת נגעי בתים.

תשובה: פרשה זו היא כהמשך לפרשת נגעי אדם, שחששה התורה שמא המצורע ישתמש באותם בגדים שלבש בזמן שהיה מצורע, ובבגדים אלו נספגו הדם והליחות שהיו לו בהיותו מצורע, ועתה ישוב ויחלה שנית מחמת שילבש בגדים אלו, ולכן הזהירה שאם נראה בבגדים כתמים הנראים כצרעת, ננהג בבגדים אלו כדינים האמורים בפרשה, לבדוק אם אכן מתפשט הנגע בבגד, וזהו סימן לכך שאכן נספגו והסתבכו בתוך הבגד הליחות הרעות של חולי הצרעת, ואז ידונו לשריפה. וכיון שכך, אין נוהגים נגעי בגדים בבגדי משי וכדומה, שמפאת חוזקם אף אם ילבשם האדם בעת חוליו לא יושפעו מכך, אלא רק בבגדי צמר ופשתים, שהם מושפעים מהאדם הלובשם, ובפרט שבדרך כלל לובשם האדם סמוך לגופו, ועשויים להחזירו לחוליו. ולכן הפסיקה התורה בפרשת נגעי בגדים באמצע עניני נגעי אדם, כיון שהם שייכים זה לזה ומושפעים זה מזה, ונגעי בגדים נגרמים מנגעי האדם, ועשויים לגרום שוב לנגעי אדם. (שאלות י-יא).